

Література.

1. Офіційний сайт ПАТ «Укртатнафта» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrtatnafta.com/archive.php?id=521>.

2. Офіс великих платників податків Державної фіскальної служби [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://officevp.sfs.gov.ua/media-ark/news-ark/324207.html>.

УКРАЇНСЬКИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ТРАНСФЕРНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ

Вакулюк С.А., студентка,
Львівський національний аграрний університет*

Активізація міжнародної торгівлі у другій половині ХХ століття та поява великих транснаціональних компаній призвели до виникнення в юридичній та бухгалтерській практиці такого явища як трансферне ціноутворення. Пильна увага до проблематики трансферного ціноутворення з боку вчених-економістів, практиків-експертів та юристів пояснюється тим, що воно стало одним з інструментів податкового планування комерційних груп і практично є способом управління фінансовим результатом пов'язаних компаній, що дозволяє оптимізувати податок на прибуток у колі взаємопов'язаних суб'єктів або з суб'єктами-нерезидентами. З позиції держави основною метою регулювання трансфертного ціноутворення є створення ефективної системи протидії використанню бізнесом оптимізаційних схем із залученням офшорів і підконтрольних осіб, що в кінцевому результаті мало б сприяти зростанню надходжень до державного бюджету.

На глобальному рівні питання трансфертного ціноутворення регулюється правовими актами Організації співробітництва та економічного розвитку, документами міжнародних організацій, зокрема, ООН і Комісією Європейського Союзу. Задекларувавши європейський вектор

**Науковий керівник – Желєзняк А.М., к.е.н., доцент*

розвитку, Україна взяла на себе зобов'язання здійснювати контроль у сфері трансфертного ціноутворення, виконання якого було покладено на Державну фіскальну службу України. Основним нормативним актом, що регламентує трансферне ціноутворення в Україні, є прийнятий у 2013 році Закон України від 04.07.2013 р. №408 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо трансфертного ціноутворення» з подальшими змінами та доповненнями. До останніх змін на законодавчому рівні, що регулюють трансферне ціноутворення, можна віднести Закон України від 23.11.2018 р. № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів», який вступив в дію 1 січня 2019 р.

Аналіз змін в українському законодавстві у 2018-2019 рр. показав, що для українських підприємств, операції яких підпадають під контроль за трансферним ціноутворенням, слід звернути увагу на такі нові правила та норми:

- застосування нових критеріїв визначення контрольованих операцій;
- переважання сутності над формою в характеристиках контрольованих операцій;
- вдосконалення методології визначення зіставності та проведення економічного дослідження;
- покращення взаємодії між контролюючим органом і платником податків.

За інформацією експерта у сфері трансферного ціноутворення Стретович Т. в Україні у 2018 році понад 2,1 тис. компаній подавали звіти про контрольовані операції за 2017 рік, сума яких склала 1,6 трлн. грн. [3]. Це підтверджує необхідність вдосконалення контролю з боку держави за здійсненням контрольованих операцій та покращення взаємодії з компаніями, діяльність яких підпадає під застосування законодавства з регулювання трансферного ціноутворення.

Література.

1. Закон України від 04.07.2013 р. №408 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо трансфертного

ціноутворення» [Електронний ресурс] / Режим доступу – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/408-18>.

2. Закон України від 23.11.2018 р. № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» [Електронний ресурс] / Режим доступу – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2628-19>.

3. Стретович Т. Трансферне ціноутворення: актуальна судова практика [Електронний ресурс] / Режим доступу – <https://ligazakon.net/>.

ОБМЕЖЕННЯ НА РОЗРАХУНКИ ЗА ГОТІВКУ

Власенко Ю.В., студентка,*

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

При здійсненні готівкових та безготівкових розрахунків, перш за все, слід керуватися такими нормативними документами:

- Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» від 05.04.2001 р. №2346-III;
- Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затверджене постановою Правління НБУ від 29.12.2017 р. №148;
- Інструкція про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, затверджена постановою Правління НБУ від 21.01.2004 р. №22.

І якщо Інструкція №22 в основному дає загальні рекомендації щодо оформлення та здійснення безготівкових розрахунків, Положення №148 містить чіткі вимоги щодо порядку обліку готівки в касі суб'єктів господарювання [1].

Зокрема, встановлено сумові обмеження готівкових розрахунків: протягом одного дня суб'єкти господарювання мають право розраховуватися готівкою між собою в межах до 10 тис. грн та з фізичними особами – до 50 тис. грн. При цьому

**Науковий керівник – Маренич Т.Г., д.е.н., професор*